

чудо и помыслилъ, че жениха-тъ е направилъ погрѣшкѫ въ свои-тѣ распоряженія, затова го повыкалъ до себе и казаль му: „обыкновенно подаватъ понапрѣдъ подобро-то вино; а полоше-то послѣ, кога ся вече понапѣкатъ гости-то. А ты си задържалъ подобро-то вино за насетнѣ.“ Но слугы-тѣ, които знали, откѣдѣ было взето това вино, стояли зачудены.

Съ такъвъ начинъ Іисусъ Христосъ наченжъ Свои-тѣ благотворни за человѣцы-тѣ чудодѣйствія. Той тукъ първъ пѣть явилъ славж-тѣ Си—и ученици-тѣ повѣровали въ Него.

ГЛАВА XVIII.

Іисусъ Христосъ изгонява изъ храма тѣржницы-тѣ.

Праздникъ Пасха былъ найголѣмо-то тѣржество на Іудеи-тѣ; той ся празднувалъ въ Іерусалимъ, столичныи-тѣ градъ на всичкѣ Палестынѣ. Тамъ ся стичало множество народъ отъ всичкы-тѣ градове и села въ землѣ-тѣ Израилскѣ; тамъ приходили такожде мнозина язычницы отъ сосѣдни-тѣ земи да ся покланятъ истинному Богу въ Неговъ свитыи храмъ. Праздникъ Пасха ся приближавалъ, и Іисусъ Христосъ, Който почиталъ всичкы-тѣ священны установленія и благочестивы обычай на народа Си, такожде отишълъ въ Іерусалимъ.

Храма-тѣ Іерусалимскій былъ великолѣпно зданіе. Той былъ раздѣленъ на три отдѣленія: въ първо-то отъ нихъ, вѣнчано-то, было позволено всѣкому да влизи; во второ-то—влизали само священницы-тѣ, а въ трети-то—единъ само първосвященикъ, единъ пѣть въ годинѣ-тѣ. Въ първо-то отдѣленіе стоялъ и ся молилъ всичкыя-тѣ народъ; но при входа въ това отдѣленіе, по злоупотрѣблениѣ, было допустнѣто да ся продава добытъкъ и да ся размѣняватъ пары. Ето какъ станжло това. Израилитне-тѣ, като доходяли въ Іерусалимъ, приносили обыкновенно на жертвѣ Богу волове, козы, овцы, а сиромаси-тѣ — гължби; често ся случало всѣкому да има